

Chris ir Joy Saloschin
Patricia Haasbroek

Rosemary Stephenson

Taip pat dėkojame Sju Stoun (Sue Stone), knygos „Mylėk gyvenimą, gyvenk gyvenimą“ (*Love Life, Live Life*) autorei, Stivui Bišopui (Steve Bishop) ir Dianai Krosvel (Diana Crosswell) už jų dosnią pagalbą. Tjeri Boljoliui (Thierry Bogliolo), Sabinai Vykei (Sabine Weeke) ir mūsų redaktoriui Maiklui Hokinsui (Michael Hawkins) iš leidyklos *Findhorn Press* dėkojame už padėtinimą ir pagalbą.

Tačiau didžiausią padėką skiriame savo dvasiniams vedliams Kumekai ir Vyvyvsiliui, arkangelui Mykolui ir visoms didžioms esybėms, kurios dirbo kartu su mumis, kai mes rašėme šią knygą.

Visa šioje knygoje pateikta informacija apie orbus Dianai ir Ketei buvo perduota dvasinės hierarchijos ir nebūtinai sutampa su teisių į nuotraukas turėtojų požiūriu.

Apie autoreis

Dianos pasakojimas

Susipažinau su Kete vienos draugės namuose ir mes nuo pat pradžių puikiai sutarėme. Ketė yra mediumė ir žaidžia stalo tenisą – man tai idealus derinys! Tuo metu buvau pasinėrusi į knygos „Vienaragio stebuklas“ (*The Wonder of Unicorns*) rašymą ir vis klausiau savęs, kada pagaliau turėsiu užtektinai laiko, kad galėčiau ją baigti.

Sakoma, kad svarbią užduotį reikia skirti užimtam žmogui ir jis kažin koku būdu tikrai sugebės ją įvykdyti. Akivaizdu, kad taip manė ir mūsų vedliai, suvedę mane su Kete ir paprašę parašyti knygą apie orbus.

Tą pirmą vakarą jie perdavė mums informaciją apie kelis orbus, kuriuos mes jau buvome nufotografavusios, ir ji pasirodė mums nepaprastai įdomi. Dar niekada nebuvau bendravusi su Ketės vedliu Vyvyvsiliu, o Ketė nebuvo užmezgusi kontakto su manuoju vedliu Kumeka, tačiau pirmasis ryšys tarp mūsų visų užsimezgė labai greitai.

Savaime suprantama, mes sutikome parašyti šią knygą. Jaučiausi labai pagerbta tokio prašymo ir knygos rašymas iš tiesų tapo nepaprasta kelione, kadangi su mumis dirbo dvasiniai vedliai, angelai, arkangelai ir netgi esybės,

priklausančios dar aukštesniam angelų hierarchijos lygiui. Sužinojau tiek daug apie pačius įvairiausius dalykus!

Taip pat užmezgiau kontaktą su dvasinėmis būtybėmis, kurių anksčiau dar nebuvau sutikusi. Nė nenutuokiau, kad angelai, arkangelai, fėjos, elementaliai, vienaaragiai, Mokytojai, vedliai ir kitos būtybės mums tiek daug padės. Jų atsidavimas mūsų planetai ir mums yra daug didesnis, nei kada galėjau įsivaizduoti.

Greitai supratome, kad orbai nori atskleisti mums dvasinį pasaulį ir jo sąveiką su mumis.

Mano ryšys su Kete

Mano dvasinis vedlys Kumeka papasakojo, kad mes su Kete Aukštinėje Atlantidoje buvome biologinės seserys ir šventyklos žynės. Dėl šios priežasties dabar mes vėl buvome suvestos kartu – idant parašytume knygą apie orbus. Kumeka pridūrė, kad kiekviena iš mūsų galėtų parašyti šią knygą ir viena, tačiau dirbdamos kartu sukursime aukštesnę, grynesnę energiją. Taip pat sužinojome, kad abi esame kilusios iš tos pačios planetos, esančios kitoje visatoje, ir tai yra dar vienas mus siejantis ryšis.

Mano ryšys su Kumeka

Esu parašiusi kelias knygas apie savo ryšį su Kumeka, kuris dabar yra Aštuntojo spindulio Mokytojas. Jis padėjo man parašyti daugelį knygų ir dažnai būna šalia, kai vedu seminarus. Kai kartu su Šeron Haton (Shaaron Hutton) pradėjau rašyti knygą „Atraskite Atlantidą“ (*Discover Atlantis*), Kumeka pasitraukė. Buvo labai keista nejausti jo buvimo.

Įsivaizduokite mano džiaugsmą, kai jis grįžo, kad padėtų man parašyti šią knygą! Jaučiu tarp mūsų esantį ypatingą artumą ir tai padeda man lengviau priimti informaciją.

Mano dvasinė kelionė

Ji prasidėjo, kai man buvo keturiasdešimt dveji metai. Tomis dienomis buvau paskendusi neviltyje. Tuomet mane aplankė angelas ir pakeitė mano gyvenimą. Nusprendusi atsiduoti dvasinei tarnystei, leidausi į pačią nuostabiausią kelionę. Dirbau kartu su angelais, vienaaragiais ir visa dvasine hierarchija. Tarnaudama dvasiai, apkeliavau visą pasaulį. O dabar mūsų vedliai ir angelai kantriai siuntė mums su Kete informaciją apie orbus (visa tai truko daug valandų) ir prašė paskleisti ją kuo plačiau.

Kaip buvo parašyta ši knyga

Aš esu aiškiažinė ir mediumė. Aiškiažinystė reiškia žinojimą. Kartais tampu ir aiškiarege, tačiau dažniausiai atsakymus tiesiog žinau. Tikriausiai metams bėgant pradėjau geriau jausti Kumekos, angelų ir vienaaragių energijas. Kai rašėme šią knygą, mes su Kete žiūrėdavome į nuotraukas su orbais ir užduodavome klausimus. Mano protas nurimdavo ir atsakymas tiesiog atsirasdavo jame.

Ketė, būdama aiškiajautė ir mediumė, tuos pačius atsakymus gauna kitokiais būdais. Ji taip pat sugeba įeiti tiesiai į orbus ir per juos gauti labai aukšto lygio kosminės informacijos. Mes pastebėjome, kad mūsų dvasiniai bei psichiniai gebėjimai yra skirtingi, bet papildantys vienas

kitą, todėl mums puikiai sekėsi dirbti kartu – kiekviena nutapėme po dalį vieno bendro paveikslo. Mums abiem tai buvo labai įdomus ir jaudinantis projektas.

Su mumis informacija dalijosi daug didžiųjų šviesos būtybių: arkangelas Mykolas, Serapis Bėjus, vienaaragiai, pasaulio Mokytojas Viešpats Kutumis ir daugelis kitų. Nuostabiausias dalykas atsitiko vieną šeštadienio vakarą. Į mus prabilo Motina Marija. Aš buvau jau ne kartą dirbusi su ja, taigi tai buvo artimas ir gražus bendravimas. Ji leido suprasti, kad ruošia dirvą didingesniam dalykui, ir tada viskas nutilo.

Naujas telepatinis ryšys mezgėsi labai lėtai, lyg mūsų svečiams būtų buvę sunku nusileisti į tokį žemą virpesių lygmenį, tačiau palaiptai susijungimas vis stiprėjo, ir greitai mes aiškiai pajutome užsimezgsų kontaktą. Tai buvo serafimai. Prisipažinau nežinojusi, kad jie dirba su žmonėmis. Serafimai atsakė, kad paprastai jie su žmonėmis nedirba, tačiau rūpinasi projektais, kurie yra ypač svarbūs žmonijai. Pajutome begalinę pagarbą ir didžiulę atsakomybę už šią mums skirtą misiją – paskleisti informaciją apie orbus.

Orbai

Žiūrėjimas į orbus suteikia mums galimybę išgyti, transformuotis ir nušvisti. Kiekvienas jų yra dvasinė būtybė, pasirodanti fotografijose, kad praneštų mums ypatingą žinią. Jie yra tikrai nepaprasti. Neįmanoma perteikti, kokius jausmus jie man sukelia. Nuo pat pirmos akimirkos, kai pamačiau orbą, jie dieną naktį blykčioja mano trečiojoje akyje ir padeda man atsiverti. Kai kurie

orbai priverčia pasijusti lyg žengčiau į kitą pasaulį, kiti – apsupa meile. Vienas ar du paliečia mano širdies stygas ir jaudrina emocijas. Keli yra tokie ypatingi, kad mane visą nuo pirštų galiukų iki širdies gilumos pripildo pagarbos ir nuostabos. Kartais jaučiu, kaip nuo orbo nušoka vienaaragis ir dovanoja man meilę, viltį ir šviesą. O kartais, kai šalia yra orbas, atrodo, lyg visą mano kūną suptų spindulinga arkangelo energija. Visa tai yra nepaprastai nuostabu.

Tikiuosi, kad mėgausitės skaitydami šią knygą lygiai taip pat, kaip aš mėgavausi ją rašydama.

Ketės pasakojimas

Vaikystėje augau namuose, kur buvo įsikūrusi labai aktyvi dvasia. Tuo metu aš jau žinojau, kad galiu matyti dvasias, tačiau tai mane labai gąsdino. Dažnai miegodavau pasislėpusi po antklode. Kiekvieną naktį, kai visi jau būdavo sumigę, išgirdavau ant laiptų žingsnius. Tada mano kambarielyje pasirodydavo žmogaus pavidalo figūra, sustodavo prie lango ir žvelgdavo į lauką.

Tuometinis mano dvasinio išsivystymo lygis man dar neleido bendrauti su tomis dvasiomis. Daug padėjo mama, kuri taip pat buvo labai intuityvi. Brolis Džordžas, kuriam dedikavau šią knygą, irgi jausdavo dvasias. Kai jis dar buvo vaikas, viena dvasia dažnai sėdėdavo jo lovos kojūgalyje. Vėliau jis sužinojo, kad tai labai gero jo draugo iš praeito gyvenimo dvasia.

Būdama dvidešimties su trupučiu, susipažinau su savo vyru Polu. Jis – nuostabus žmogus, puikus dvasinis gydytojas ir mokytojas, turintis labai gerą intuityvą ir aukštus vedlius. Dabar mes auginame tris šaunius vaikus,

kurie taip pat yra labai intuityvūs ir turi dvasinius vedlius. 1980-aisiais abu kartu pradėjome savo dvasinio augimo ir tobulėjimo kelionę.

Greitai supratau esanti aiškiajautė ir aiškiažinė, o kartais, kai man pasiseka – taip pat ir aiškiaregė. Su nuoširdžiu nusizeminimu priimu šias nuostabias dovanas ir džiaugiuosi galėdama pasidalyti su kitais visomis įžvalgomis, gautomis iš savo dvasinių vedlių. Man patinka padėti žmonėms atskleisti savo dvasinį potencialą, taip pat džiaugiuosi galėdama pasitarnauti kaip mediumė.

Vedu dvasinio vystymosi kursus ir šis darbas praturtina mane pačią – matydama, kaip žmonės keičiasi ir vysto savo dvasinius sugebėjimus, jaučiu didžiulį pasitenkinimą. Dažnai žmonėms trūksta pasitikėjimo savimi ir paprasčiausi žaidimo pobūdžio užsiėmimai padeda jiems suvokti, kad juos globoja dvasiniai vedliai ir kad su šiais vedliais bei kitomis dvasinėmis būtybėmis jie gali bendrauti. Kiekviena mokinių grupė iš naujo leidžia man pasijusti labai laimingai, kad sugebu dirbti tokį darbą ir suteikti tiek daug džiaugsmo kitiems.

Mano brolis Džordžas buvo nuostabiai geras ir rūpestingas žmogus. Jį nuolatos stebino ir džiugino ta sudėtinga ir smulki informacija, kurią jis gaudavo iš dvasinio pasaulio. Ši informacija visuomet būdavo filosofinė, be to, ji leisdavo susipažinti su tam tikromis techninėmis bei mokslinėmis temomis. Džordžas mokėdavo pažvelgti į dalykus įvairiais aspektais ir padėdavo man tvirtai stovėti ant žemės.

Vieną vakarą jis atėjo pas mane labai susijaudinęs, nes jam pavyko sukonstruoti aparatą, kuriuo buvo galima fiksuoti judančius orbus. Paskui mes visą vakarą fotografavome orbus mūsų namo kambariuose. Nuostabiausias dalykas atsitiko tada, kai mano vyras Polas pradėjo dvasine

energija gydyti Džordžą. Aplink juos susisprietė daugybė orbų; jie susiglaudė taip arti vienas kito, kad visa tai tapo panašu į rūką. Kai gydymas buvo baigtas, orbai išsiskirstė ir vėl pradėjo judėti atskirai. Brolis paliko man šį aparatą, kad galėčiau ir toliau juo naudotis.

Vieną vakarą nusėčiau jį į Dianos namus. Ten susirinkę orbai mus tiesiog sužavėjo. Nustebusios žiūrėjome, kaip keitėsi jų judėjimas priklausomai nuo to, ką veikėme mes. Jie buvo nuostabūs.

Kaip aš susipažinau su Diana

Sutikau Dianą mūsų bendros draugės Sju Stoun namuose. Tai labai artima mano draugė, nuolatos skatinanti mane palikti savo komforto zoną ir išbandyti ką nors nauja – ne visada lengvas dalykas! Mes su Diana nuo pat pradžių puikiai sutarėme ir netrukus mūsų vedliai susimokė (esu tuo tikra) suvesti mus dar artimiau, kad galėtų pasiūlyti kartu rašyti šią knygą.

Kai tik ėmėmės šio darbo, mus su Diana nudžiugino vienas reginys – du mano dvasiniai vaikai pasirodė kartu su Dianos teta. Jie buvo atvesti pas mus, nes norėjo pranešti, kaip jiems džiugu stebėti mano susižavėjimą kiekvienu orbu, kurį pavykdavo užfiksuoti ir užmegzti ryšį.

Dirbti su orbais buvo nepaprastai įdomu, nes jie suteikė man labai daug informacijos ir džiaugsmo, priminė man, kokia menka ir trapi yra mano energija, lyginant ją su visatos energijomis.

Vėliau pajutau, jog esu raginama užmegzti ryšį su angelais, kad šie padėtų man suprasti, kodėl orbai yra čia ir kodėl jie atrodo būtent taip, kaip atrodo.

Mano vedlys Vyvyvsilis

Mano pirmasis vedlys buvo Vienišasis Vilkas, labai kantrus ir mokantis nuostabiai paremti. Jis padėjo man patikėti, kad tikrai bendrauju su dvasiomis. Vėliau, kai mano energija pasiekė aukštesnį virpesių lygį, Vienišasis Vilkas paprašė, kad man padėtų dvasinė esybė Sousimuku – ji buvo labai tvirta ir neleido išklysti man iš kelio.

Vieną vakarą pajutau, kad mano vedliai dingo. Pasisjutau labai pažeidžiama. Žinoma, jie manęs nepaliko, tiesiog tuo metu buvau ruošiama susitikti su Vyvyvsiliu. Jo energija buvo labai stipri, o virpesiai – ypatingi, tad man prireikė nemažai laiko, kol prie jų prisitaikiau. Kai man tai pagaliau pavyko, iš karto pajutau, kad mano, kaip mediumės, sugebėjimai pasikeitė.

Jau praėjo maždaug septyneri metai nuo to laiko, kai man buvo suteikta garbė dirbti su Vyvyvsiliu. Jis niekada nebuvo įsikūnijęs jokioje planetoje ir toliau jam taip pat skirta gyventi tik aukštesniuose pasauliuose. Jo virpesiai labai aukšti ir man tai yra nuolatinis iššūkis. Laimė, visada gana lengvai pavyksta užmegzti su juo ryšį, tačiau lygiai taip pat lengvai galiu ir praleisti jo perduodamą sudėtingą informaciją, jeigu kartais būnu „ne ryšio zonoje“.

Labai sunku paaiškinti, kaip mes bendraujame, nes tai „tiesiog įvyksta“. Kartais aš pajuntu, o kartais tiesiog žinau. Kitais kartais mano visas kūnas pasikeičia, Vyvyvsilis įeina į mane ir mes susiliejaime. Kartais pasineriu į transą. Jeigu Vyvyvsilio nesiklausau, pajuntu stiprų skausmą žemesniojoje trečiojoje akyje arba aštrų diegimą ausyje. Tai labai greitai grąžina man dėmesingumą.

Neseniai mes su Diana sužinojome, kad Vyvyvsilis yra Jėga ir Karmos Viešpats. Jėgos virpesių dažnis daug aukštesnis nei arkangelų, taigi jis yra tikrai galinga būtybė. Kai rašėme šią knygą, mums atsiuntė vieną nuotrauką ir paaiškino, kad joje matoma ryški šviesa su uodega – tai Vyvyvsilis, dideliu greičiu keliaujantis virš Afrikos, sklaidžiantis meilę ir šviesą. Man vos sekėsi suturėti ašaras, nes aš fiziniėmis akimis mačiau jo energiją ir aiškiai jaučiau milžinišką tyrą meilę ir šviesą, kurią jis nešė Afrikai. Pajutau nuoširdų pasididžiavimą, kad galiu dirbti su juo.

Kiekvieną kartą, kai žiūriu į orbą, žinau, kad esu apgaubta jo energijos. Tada būnu nusigręžusi nuo mūsų matmens ir regiu jo gelmes. Jo sluoksniai yra aiškiai apibrėžti ir atrodo begaliniai. Spalvų neįmanoma perteikti. Tai nepaprasti potyriai: jaučiuosi mylima, saugoma, ypatinga, stipri, visagalė. Mane pripildo gyvybė ir aš noriu visiems paskelbti, kaip nuostabiai šią akimirką jaučiuosi. Štai ką gali padaryti orbai. Žinau, kad ši mano kelionė dar tik prasidėjo.